

Waterwoordvoerder André Bosman, VVD:

‘Mijn grote zorg is zoet water’

Sinds september 2012 is Tweede Kamerlid André Bosman woordvoerder waterveiligheid en -kwaliteit voor de VVD; ‘dijken en drinken’, zoals hij zelf zegt. Wat drijft deze ex-vlieger en ex-luchtmachtinstructeur, en wat heeft hij met drinkwater?

André Bosman heeft dan pas sinds kort water in de portefeuille, maar als woordvoerder voor defensie en koninkrijksrelaties is hij al sinds 2010 actief op het Binnenhof. *Met een 23-jarige carrière bij de luchtmacht lijkt een woordvoederschap defensie logisch, maar waarom water?*

Bosman: ‘Het is een combinatie: koninkrijksrelaties, visserij en water. Dat heeft een geschiedenis: ik ben opgegroeid in Zeeland en heb na een lange periode in de VS bewust gekozen me daar weer te vestigen. Wie ‘Zeeland’ zegt, zegt ‘water’. Dan heb je het niet alleen over veiligheid, maar ook over transport, visserij, recreatie en consumptie. Aandacht voor veiligheid is er daarbij voldoende, maar de onderwerpen ‘kwaliteit van water’ en met name ‘zoet water’ mogen van mij wel wat hoger op de agenda.’

‘Tegelijkertijd moeten we ook weer niet doorslaan. De waterkwaliteit hoeft niet zo goed te zijn dat je rechtstreeks uit elke sloot kunt drinken. Ik stel dus wel de vraag waar

de grens ligt tussen ‘schoon’ en ‘ecologisch verstandig’. Zo wil de Kaderrichtlijn Water helder water, maar dat past bijvoorbeeld niet bij veenplassen, die schoon, maar ook troebel horen te zijn.’

Voldoende zoet water

Bosman vervolgt: ‘Mijn punt is dat zoet water een schaars goed is, in hoeveelheid en qua tijdstip. Je moet goed nadenken over hoe je, juist op extreme momenten, omgaat met je zoete water. Dus bufferen als je even te veel hebt, voor droge perioden waarin een tekort kan ontstaan. Gelukkig heeft nu ook het Deltaprogramma aandacht voor dit onderwerp, dat overigens niet alleen belangrijk is voor de drinkwatervoorziening, maar ook voor de landbouw en de industrie. Het belang van water werd mij onlangs nog bevestigd door Eurocommissaris voor handel Karel De Gucht, die aangaf dat water – eerder nog dan energie – hét zorgpunt voor de toekomst is.’

‘We moeten – ook in Nederland – zoet water niet beschouwen als een gegeven.

De beschikbaarheid en de beheersbaarheid vergen permanente aandacht. Om dat ook voor de toekomst zeker te stellen, zul je als maatschappij echt je best moeten doen. En ook de samenhang met andere zaken in de gaten houden. Dus als er bijvoorbeeld in de strijd tegen verzilting wordt besloten het Volkerak zout te maken, zul je je heel goed rekenschap moeten geven van de gevolgen voor de zoetwatervoorziening in de omgeving.’

De kwaliteit van het Nederlandse oppervlakte- en grondwater is ver beneden de maat, zoals ook de Europese Commissie heeft aangegeven: Nederland voldoet niet aan de eisen van de KRW. *Wat moet er volgens u gebeuren?*

Bosman: ‘Nog heel wat; we zijn op weg, maar we zijn er nog lang niet. Ik pleit wel voor een meer integrale blik bij dit soort operaties. Probeer belangen met elkaar te verbinden. Dus niet alleen streven naar ecologisch schoon water, maar tegelijkertijd ook onderwerpen zoals veiligheid, recreatie, visstand, zoetwatervoorraad en

drinkwatervoorziening meenemen, onder het motto 'Building with nature'. Dan kun je ook budgetten combineren en meer resultaat behalen met minder geld.'

Hoe staat u in dat kader tegenover hechtere samenwerking in de waterketen?

Bosman: 'Vooropgesteld: ik geloof niet in een gedwongen samenwerking. Partijen moeten voordelen zien in samenwerking, dan volgen de resultaten vanzelf. Daarvoor hoeft niet meteen een nieuwe organisatie te worden opgericht; de bestaande ketenpartners kunnen de taken ook onder elkaar verdelen. Uiteindelijk gaat het erom de kwaliteit en kostenbesparingen in de waterketen toekomstbestendig te borgen. Hoe men dat precies doet, vind ik minder belangrijk. In de huidige omstandigheden is het geld echt de bottleneck. Dus pas als de financiële doelen niet worden gehaald, gaan we als Kamer kijken naar een volgende stap. Dat zou wat mij betreft trouwens best een waterketenbedrijf kunnen zijn.'

'Daarbij is voor de VVD eventuele privatisering van de drinkwaterbedrijven, zoals enige tijd geleden even opspeelde naar aanleiding van de Europese concessierichtlijn, volstrekt niet aan de orde. Wij hebben onze drinkwatervoorziening goed geregeld in de Drinkwaterwet en daar gaan we niets aan veranderen. Dat is een nationale

aangelegenheid, waar Europa geen zeggenschap over heeft.'

Andere nationale wetgeving, namelijk het omgevingsrecht, wordt momenteel herzien. Zijn volgens u de belangen van de drinkwatervoorziening, als dienst van algemeen belang, voldoende geborgd in de nieuwe Omgevingswet?

Bosman: 'Ik denk het wel. De gemeenten en provincies krijgen weliswaar ruimere bevoegdheden op het gebied van ruimtelijke ordening, maar de rijksoverheid blijft kaderstellend. De Drinkwaterwet regelt de positie van de drinkwatervoorziening expliciet en volledig. Ik geloof er niet in om zaken die al zijn opgenomen in een wet, nog eens extra op te nemen in andere wet- of regelgeving. Dat leidt tot meer regels en mogelijke verwarring. Een verwijzing in de nieuwe omgevingswetgeving naar de Drinkwaterwet lijkt mij voldoende.'

Minister Ploumen lichtte in de mei-editie van Waterspiegel haar nieuwe 'hulp & handel'-beleid toe: hoe ziet u de positie van de drinkwaterbedrijven op dit gebied?

Bosman: 'Ik vind het een goede zaak dat de drinkwaterbedrijven een deel van hun omzet mogen halen in het buitenland, als dat maar bedrijfsmatig gebeurt. Je moet wel uitkijken dat je geen financiële risico's gaat lopen met belastinggeld. Het moet een combinatie zijn van enerzijds de inzet van kennis en ervaring, en anderzijds opbreng-

sten voor ons land, via de drinkwaterbedrijven zelf of via Nederlandse bedrijven die in hun sliptestream opereren. Overigens kunnen die opbrengsten ook de vorm hebben van het bijhouden of bijspijkeren van kennis bij onze bedrijven zelf, bijvoorbeeld van technieken en materialen die we in Nederland niet meer toepassen.'

'Momenteel zie ik in dit kader op Curaçao en Sint Maarten goede mogelijkheden. Er is daar door wanbeheer een groot probleem aan het ontstaan op het gebied van de drinkwatervoorziening. De inzet van Nederlandse kennis en kunde zou een enorme bijdrage kunnen leveren aan verbetering van de situatie en tegelijkertijd een mooie exportkans vormen voor de drinkwaterbedrijven en andere watergeoriënteerde partijen.'

Tot slot, de actualiteit: hoe beziet u de ontwikkelingen rondom schaliegas?

Bosman: 'De veiligheid van de drinkwatervoorziening staat wat ons betreft bovenaan. Als bedrijven kunnen garanderen dat er geen gevaar is voor de drinkwatervoorziening, kan er worden geboord. Ons afwegingskader zal wel anders zijn dan bijvoorbeeld in Amerika: het is hier immers een stuk drukker, boven- én ondergronds. Aan de andere kant: we leven in financieel barre tijden, dus extra gasopbrengsten kunnen we als BV Nederland goed gebruiken.'

'TROEBEL WATER IS NIET
AUTOMATISCH VUIL;
HELDER WATER IS NIET
AUTOMATISCH SCHOON'